

MANIFIESTO POR A INDEPENDENZIA D'ARAGÓN

Aragoneses, Aragonesas!

Cada 20 d'abiento ricordamos a o Chustizia d'Aragón, Don Chuan de Lanuza, y a suya endominiosa muerte a mans d'os matachins de l'espurnible monarca español Felipe II, porque ye exemplo d'a resistenzia d'o Pueblo aragonés contra a imposición, a tiranía y l'asimilación, porque esfendió as libertaz y a constitución suyiza d'Aragón y porque luitó ta que Aragón y o suyo Pueblo estase rispetau; en un combate que encara uei os aragoneses emos de librar y que emos de ganar.

O Chustizia Don Chuan de Lanuza ripresenta ta nusatros a luita por a remanenzia d'a nuestra independenzia pulitica; que se tresbatió definitibamén en 1707 con a imbasió castellano-borbonica y con l'abolizió d'o Raino d'Aragón, o primer Estau Aragonés, con más de 700 años d'istoria.

Dezaga d'a esferra de 1707, benié un rechimen d'ocupación que en l'alazetal no ye rematau agún, pues o trato que reculle Aragón de o Zentro no ye atro que o d'un país ocupato u bella colonia: espollau de o suyo idioma y a suya cultura y d'o conoximiento d'o propio, por efeuto d'un tarabidau funziornarial y d'amostranza zentralista; chusmeso a puliticas que serban refusatas por otros territorios, como infratarabidaus pro furos contra o meyo ambién, entibos y linias d'alta tensión, antimás d'a melitarización de parti d'o suyo territorio; con manca d'imbersión produtiba que ebite a emigración y gobernau por puliticos amuestras a crusidar con os ditau de Madrí, aunque tot ixo senifique ir contra a boluntá de os aragoneses.

Uei gobierna por mayoría asoluta a dreita española; a d'as “gambadetas melitars” y a imposición por a fuerza u os “cullons”; a que esfraza como progreso as biellas puliticas de o zentralismo y fa d'a prepotenzia a suya manera de gobernar; eredera sozioloxica de o Franquismo u de l'emplego caziquil de a pulitica; acotoladora de o progreso sozial u de l'alanto

institucional; azidora de os conzeutos de democrazia y de pluralidá; concarata de raso con os particularismos y a diferenciación; aimán de o decreto y de l'asimilación por a fuerza y insensible debán d'as reibindicacions d'a periferia y espezialmén d'Aragón.

A dreita española ye preparata ta dar o zagüero truco a Aragón y esbiella, como os gobiernos d'antis, a más biella menaza dica nusatros: a suya pulitica idroloxica de trasbases. O mundo d'a economía de mercau, d'o progreso material, d'os alantos, d'o pensamiento unico y de a clamata globalización condena a Aragón a o de cutio: a un estau sozial y economico cuasi colonial; a furnir a otros territorios de materias primerencas y recursos que son en l'alazet de l'esdebenidero de a chen d'ista tierra. Uei, como antis, a pulitica d'os gobiernos d'España solamén paran cuenta d'Aragón a l'ora d'espollar-lo y s'olvidan d'er a l'ora re repartir os benefizios y as imbersions rentables ta o país.

A esclatera autonomía pulitica que uei bi ha en Aragón no ye que bella traza esbiellata d'opresión d'o Pueblo aragonés, porque mancata d'autenticos contenius puliticos, ye un sistema ta continuar con l'espolle y l'asimilación; ye a imposición de una reyalidá pulitica que istoricamén no ye pas a de nusatros y ye muito lexos d'a independenzia que esfrutamos en o pasau. Dende l'ambiesta istorica de o pasau, l'actual autonomía no ye que una endominia a o Pueblo aragonés, por o miserioso y preto de o suyo ran; por a suya ineficazia a l'ora d'esfender-lo y por estar una presera ta fer-nos creer que reyalmén dezidimos en a Tierra de Nusatros.

Aragoneses, Aragonesas!

Aragón ha d'estar independién. Os aragoneses nos emos de fixar como oxetibo pulitico adubir a independenzia y emos de luitar por era como o solenco meyo ta refer-nos en o nuestro orgüello como país y ganar o respeto de os otros. No bi ha atro camín ta a recuperación nazional d'Aragón, d'a cultura de nusatros, d'o nuestro idioma, d'o dominio sobre os nuestros recursos. Solamén a nusatros, o Pueblo aragonés, pertoca fer baler os nuestros dreitos como nazió libre que estemos y solamén a o Pueblo aragonés pertoca dezidir soberanamén o que se fa en a suya casa.

Secutamos-nos o chubo español! No dandaliemos en o nuestro preposito de beyer un esdebenidero independién ta Nuestra Tierra. Qué se'n baigan! No dixemos que mos traten como a un territorio conquistato. A o canto d'España o Nuestro Pueblo s'eslanguenze y s'amorta. Solamén desixen o nuestro sacrificio sin dar cosa a tornachunta.

Faigamos fren a o nazionalismo zentralista y españolista! No lis demos tregua, ni estrafiquemos con ers!. Que pleguen a o combenzimiento de que no adubirán a chusmeter-nos; que se beigan fastiaus por o nuestro repunte; que por o peso d'a luita baxen as suyas bandieras, dexen buedos os suyos

cuartels y retiren a os suyos funcionarios y que con ers se leben d'Aragón ixé tarabidau churídico, almenistratibo, pulitico, cultural y ideoloxico d'empremia que nos han imposau.

Unamos a nuestra luita por a independenzia á ra d'atros pueblos de o mundo que petenan por a suya libertá y por sacutir-se a l'opresor. Que debanten a suya boz as chiquetas nazions, constituyendo-sen en estatos independiens. Contra os estaus grans, contra as granizas interpresas transnacionals, contra as puliticas de pensamiento unico concaremos o mundo de as nazions chiquetas y faigamos d'ixo una suyiza "globalización de a libertá y a independenzia de os pueblos".

Ufrezcamos a os otros pueblos de a Corona d'Aragón que s'achunten á ra nuestra luita. Esbiellemos con ers l'esmo y l'equilibrio d'a nuestra anzestral chunta, amalbezata por as inquinosas puliticas de confrontación que o zentralismo a meso entre nusatros.

¡Que os biellos y nuebos luitadors s'achunten en o camín d'a luita por a independenzia d'Aragón...! No bi ha camín enta ra independenzia, a independenzia ye o camín...!

¡ARAGÓN ENTALTO!

Aragón, 20 d'Abiento de 2000